

26 Μαΐου 2020

Άγιος Ιωάννης: Να σκεφτόμαστε τις μεταβολές των ανθρώπινων πραγμάτων!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=496234>

2. Γρήγορα μεταβάλλονται τα ανθρώπινα

2. Και τα λέω τώρα αυτά όχι για να μαλλώσω αυτόν [τον Ευτρόπιο πατρίκιο και ύπατο] που έπεσε, αλλά θέλοντας να κάνω πιο ασφαλείς εκείνους που στέκονται όρθιοι. Όχι για να ερεθίσω τις πληγές του κτυπημένου, αλλ' αυτούς που ουδέποτε πληγώθηκαν να τους διατηρήσω σε ασφαλή υγεία.

Όχι για να πνίξω αυτόν που βρίσκεται σε τρικυμία, αλλά διδάσκοντας εκείνους που πλέουν με ευνοϊκό άνεμο να μη πνιγούν. Και πώς θα μπορούσε να γίνει αυτό;

Αν σκεφτόμαστε τις μεταβολές των ανθρώπινων πραγμάτων. Γιατί κι αυτός, αν φοβόταν την αλλαγή, δεν θα την είχε υποστεί.

Επειδή, όμως, αυτός ούτε από μόνος του ούτε από άλλους γινόταν καλύτερος, εσείς τουλάχιστο που καμαρώνετε για τον πλούτο, διδαχθείτε από τη συμφορά εκείνου, γιατί τίποτα δεν είναι ασθενέστερο από τα ανθρώπινα πράγματα.

Γι' αυτό ακριβώς, όπως κι αν ονομάσει κανείς την ευτελή αξία τους, θα πει λιγότερο από την αλήθεια είτε καπνό τα ονομάσει, είτε χορτάρι, είτε όνειρο, είτε λουλούδια ανοιξιάτικα, είτε οπωσδήποτε αλλιώς.

Τόσο πρόσκαιρα είναι και μηδαμινότερα και από τα ανύπαρκτα. Το ότι, όμως, παρά τη μηδαμινότητά τους κρύβουν και μεγάλο κίνδυνο, είναι φανερό από το εξής: Γιατί ποιος έγινε ανώτερος απ' αυτόν; Δεν ξεπέρασε σε πλούτο όλη την οικουμένη; Δεν αναρριχήθηκε σ' αυτές τις κορυφές των αξιωμάτων; Δεν τον έτρεμαν και τον φοβούνταν όλοι;

Να, όμως, που κατάντησε πιο άθλιος και απ' τούς φυλακισμένους και πιο αξιολύπητος από τους δούλους και πιο φτωχός απ' τους φτωχούς που πεθαίνουν της πείνας, βλέποντας καθημερινά ξίφη ακονισμένα και γκρεμό και δημίους και να οδηγείται σε θάνατο.

Και δεν ξέρει αν ποτέ βρέθηκε σ εκείνη την ευχάριστη θέση, ούτε αισθάνεται και την ακτίνα του ήλιου. Αλλά μέρα μεσημέρι, όπως σε πηχτή νύχτα, νιώθει να έχει χάσει το φως του καθώς είναι περικυκλωμένος.

Ή καλύτερα, όσο κι αν προσπαθήσουμε, δεν θα μπορέσουμε να περιγράψουμε με το λόγο το πάθημα, το οποίο όπως είναι φυσικό υφίσταται αυτός, καθώς περιμένει κάθε ώρα να πεθάνει.

Αλλά, βέβαια, τι χρειάζονται τα λόγια μας, αφού ο ίδιος σαν σε εικόνα μας τα ζωγράφισε καθαρά; Διότι την προηγούμενη μέρα, όταν απ' τα βασιλικά ανάκτορα τον κυνήγησαν, θέλοντας να τον σύρουν με τη βία και έτρεξε βιαστικά προς τα ιερά σκεύη, το πρόσωπό του ήταν, όπως και τώρα, σαν ενός πεθαμένου.

Τα δόντια του χτυπούσαν, όλο το σώμα τον ταραζόταν κι έτρεμε, η φωνή του δεν έβγαινε, η γλώσσα του ήταν παραλυμένη και παρουσίαζε τέτοια εμφάνιση, όπως είναι φυσικό να έχει η πέτρινη ψυχή.

Απόσπασμα από το βιβλίο "Μεγάλου Βασιλείου, Προς πολιτικούς άρχοντες - Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου, Στον Ευτρόπιο (α' και β'), των εκδόσεων Λύχνος. Διεύθυνση σειράς - απόδοση στην νεοελληνική Ευάγγελος Π. Λέκκος.